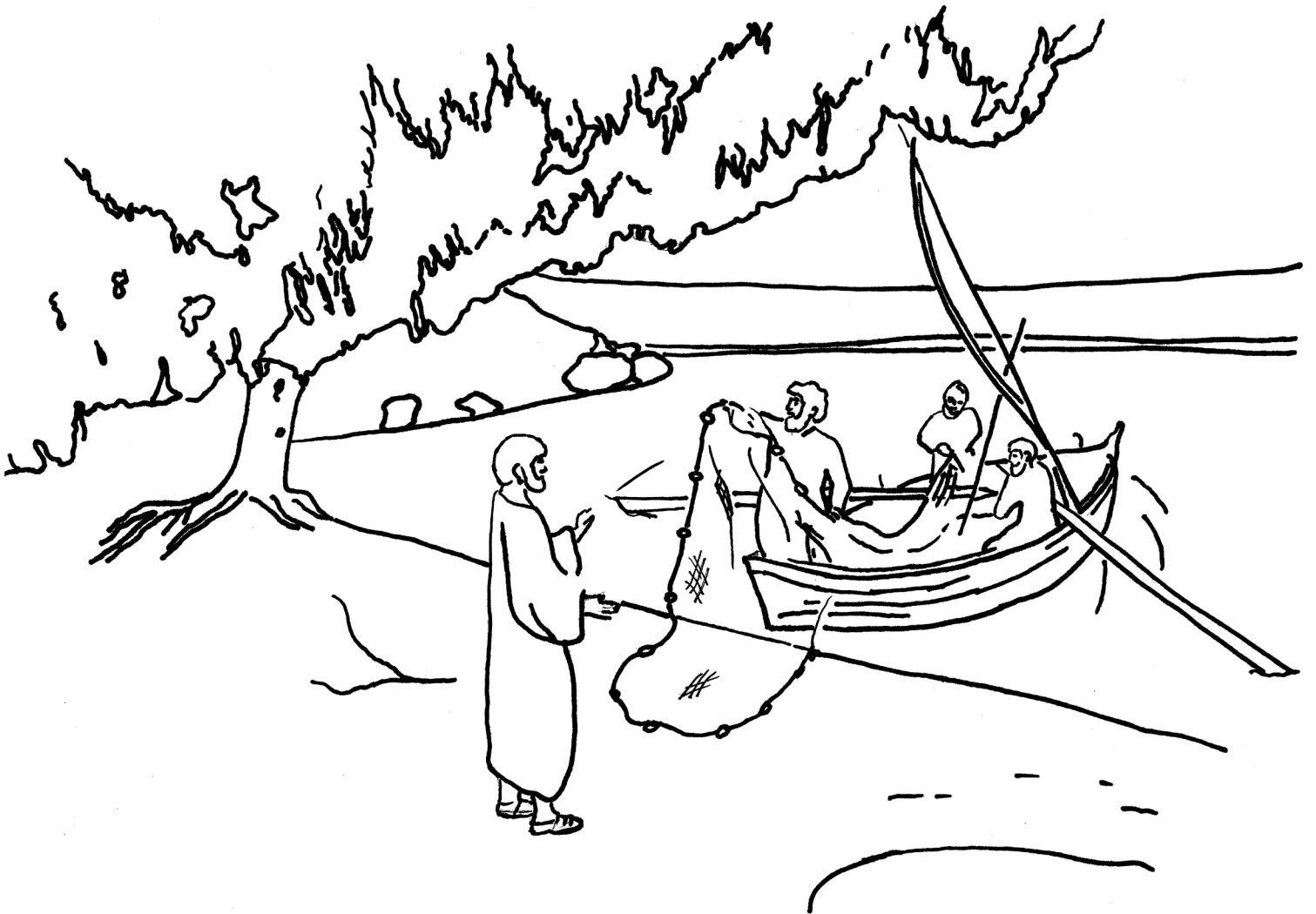

25 januari 2026

Jezus roept bij Kafarnaüm discipelen

Matteüs 4:12-22

Thema: Geroepen om iets bijzonders te doen

Doel

De kinderen ontdekken dat God je roepen kan om op een bijzondere manier zijn leerling en volgeling te worden

Toelichting

Jezus gaat naar Galilea (als heidens gezien!), omdat Johannes de Doper gevangengenomen is. Hij roept daar op tot bekering. Jezus ziet vissers aan het werk. Hij roept hen en vraagt hun zijn leerlingen en helpers te worden. Een totale verandering van hun dagelijks leven. Ze laten hun netten achter voor Jezus. Ze willen bij Hem horen en Gods Koninkrijk zien komen.

Vorige week zagen we dat iedereen Gods kind mag zijn, gehoorzaam aan God. Sommige mensen worden ook geroepen voor een speciale taak in dienst van God, groot of klein. Soms horen we dat, soms niet. Soms reageren we positief, soms gaan we gewoon verder met ons dagelijks leven. We zijn zo druk met de dingen die wij belangrijk vinden. Wat kunnen we leren van Simon, Jakobus en Johannes?

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Jezus roept vissers

Richtlijnen: Als inleiding kun je vragen wat kinderen doen als ze voor het eten worden geroepen door hun moeder. Dan kom je snel. Maar als je moeder vraagt of je een boodschap wil doen of je vader of je hem even kan helpen, doe je misschien wel of je niets hoort, omdat je er geen zin in hebt.

Vertel de jongste kinderen eenvoudig het verhaal van vissende mannen. Jezus komt voorbij en roept hen. Hij vraagt hun met Hem mee te gaan op reis. Niet een paar dagen of weken, maar voor altijd. Ze worden zijn leerlingen en mogen Hem helpen om mensen bij God te brengen. Wat voor antwoord geven zij Jezus? Is het wel fijn en mooi bij Hem?

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Jezus roept: speciale opdracht

Richtlijnen: Als inleiding kun je praten over geroepen worden? Je ouders of vriendinnen of de juf kunnen jou roepen. Luister je naar hen? Doe je altijd wat ze vragen? Of heb je daar soms geen zin in? Geef eens een voorbeeld. Wat doe je als een onbekende mevrouw van haar fiets valt en om hulp roept? En als een vreemde man vraagt om mee te rijden in zijn auto? Vissers zijn bij hun boten aan het werk. Ze maken de netten klaar, dat doen ze dagelijks. Dan komt Jezus voorbij. Hij vertelt over God. Ze kennen Jezus natuurlijk niet. Hij roept: hou op met jullie werk, ga met Mij mee. Vandaag en morgen en altijd. Wat moeten ze doen? Hoe moeten ze geld verdienen, als je geen vis meer vangen en verkopen? Kunnen ze Jezus wel vertrouwen en krijgen ze een mooie toekomst als zijn leerlingen in dienst van God? Ze vertrouwen Hem en gaan zomaar mee.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Jouw leven op z'n kop?

Richtlijnen: Vorige week hoorden we dat iedereen Gods kind mag zijn. Gods liefde en redding is voor iedereen die in Jezus gelooft. Je probeert te leven zoals God graag wil. Onderweg kun je verrast worden. Dat gebeurt bij een aantal vissers. Ze geloven in de God van Israël, maar nu is er een vreemde leraar die hen roept om zijn leerlingen en helpers te worden. Nooit meer visser om hun gezin te onderhouden, maar visser van mensen om Gods Zoon Jezus te dienen. Het wordt niet meer zoals het was. Hun leven gaat op z'n kop. Wat heeft Jezus hun te bieden.

We weten dat ze meegaan met Jezus en alles achterlaten: hun boot, hun beroep, hun familie.... Als God jou vraagt iets speciaals te doen dat grote gevolgen heeft, voor even of voor langere tijd, wat doe je dan? Ga je door met je dagelijks leven? Wat zou er van Gods kant tegenover staan als Hij je roept? Of is dat niet belangrijk?

Extra bijbelgedeelte: Genesis 12:1-12

(Een bekend voorbeeld van iemand die wordt geroepen is Abraham. Hij moet naar een onbekend land, omdat de HEER die hij niet kent, het vraagt. Hij gaat en wordt rijk gezegend)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Het gedeelte begint met een tijdsaanduiding: Johannes de Doper is gevangengenomen. Dit markeert ook een inhoudelijke overgang. Jezus neemt de fakkel van zijn wegbereider nu echt over en begint zijn publieke werk. De woestijn (de 'verzoeking' in 4:1-11), werd door Herodes en zijn veiligheidsdienst mogelijk zo geassocieerd met Johannes de Doper en zijn optreden dat een andere optredende 'rabbi' daar minder veilig was voor diens veiligheidsdienst. Jezus trekt zich daarom terug naar een meer anonieme plek. Weliswaar in Galilea (ook onder het gezag van Herodes), maar niet in zijn geboorteplaats Nazaret, waar iedereen Hem kende. De vissersplaats Kafarnaüm aan het Meer van Galilea wordt zijn woonplaats.

Ook hier is er een diepere bedoeling. Met nadruk wordt dit aangeduid als 'het gebied van Zebulon en Naftali'. Geen toplocatie naar het gevoel van een gelovige Israëliet in die dagen. Het lag ver weg van de heilige stad. Er wonen bovendien veel heidenen. Daar werd vanuit Jeruzalem en omgeving flink op neergekeken. Maar de evangelist verkondigt ons dat Jesaja's profetie werd vervuld (verzen 15 en 16; Jes. 8:23-9:1. Dat bepaalt ons bij de kern van Jezus' missie. Juist voor mensen die leven in het donker en in de schaduw van de dood brengt Jezus licht.

Jezus' verkondiging aan hen is allesbehalve soft, Klip en klaar roept Jezus op tot inkeer. Ook hierin volgt Hij het spoor van de wegbereider Johannes (3:1-12). Meer dan bij Johannes valt bij Jezus evenwel de nadruk op de vreugde van het in en met Hem nabijgekomen Koninkrijk van de hemel. De profetie net hiervoor zette al de toon. Vgl. ook het vervolg, bijv. 4:25 ('Hij verkondigde het goede nieuws over het Koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk') en de uitwerking daarvan. Dit onderscheid met de prediking van Johannes de Doper is geen tegenstelling. Integendeel: de taak van de 'voorloper' was 'kappen en snoeien'. Vervolgens kan de Messias zaaien en zich richten op de komst en groei van het koninkrijk van zijn Zender.

Het optreden van Jezus heeft menselijkerwijs veel weg van dat van een rabbi, zoals er meer waren in die dagen. Zo'n rabbi (= meester) had een kring van naaste leerlingen: intimi die zich laafden aan het onderwijs van de rabbi en hem tegelijk dienden en van praktisch nut waren. Ook Jezus had zulke leerlingen. Het worden er 12, dat is uiteraard geen willekeurig getal. 'Twaalf' staat voor de stammen van Israël. Heel het volk is in deze nauwste kring rond Jezus als het ware vertegenwoordigd.

Vanaf vers 18 lezen wij hoe de eerste vier leerlingen Jezus gaan volgen. Het zijn twee broederparen. Volgens Joh. 1:40 e.v. hadden zij wellicht al eerder met Jezus kennism gemaakt (Andreas en Simon Petrus; mogelijk ook Johannes). Jakobus en Johannes (de zonen van Zebedeüs), waren bovendien familie van Jezus. Hun moeder (Salomé) was een zus van Maria: neven dus. De evangelist legt in deze verzen echter alle nadruk op het initiatief van Jezus. Hij is het die gaat (langs de zee) en ziet (de paren broers die vissen) en roept (om 'achter Hem te komen'). Dat is anders dan de gewoonte was bij rabbijnen: leerlingen kozen gewoonlijk zelf de rabbi uit van wie ze veel hoopten te leren. Bij de Messias Jezus is het andersom: Hij kiest en roept tot volgen. Zelf gaat Hij voorop, zijn leerlingen gaan achter Hem aan.

Met het motief van 'vissers van mensen' sluit Jezus aan bij het beroep van de geroepenen. Ze waren vissers, die net bezig waren hun netten uit te werpen. Zo verdienden zij hun boterham met de visvangst in het Meer van Galilea. De in onze tijd zogenoemde 'Petrusvis' wordt er nog altijd gevangen en gegeten. Jezus heeft een nieuwe taak voor hen. Op de weg achter Jezus aan zal Hij hen tot 'vissers van mensen' maken. Ook hier ligt het initiatief bij Jezus. Maar dan worden zijn leerlingen ook voluit ingeschakeld in de verspreiding van het goede nieuws van het Koninkrijk van de hemel.

In vers 20 valt het woordje 'meteen' op. Dit benadrukt niet enkel de van Jezus' leerlingen gevraagde gehoorzaamheid. Het accentueert nog eens extra de kracht van Jezus' verschijning en optreden. Hij spreekt en dan kun je haast niet anders dan volgen. Dat volgen en gehoorzamen houdt ook 'loslaten' en 'achterlaten' in. Dat aspect komt bij het volgende tweetal (verzen 21-22) nog sterker naar voren. Ook hier gaan het zien door Jezus aan het roepen vooraf. De vermelding van vader Zebedeüs versterkt de notie van het gevraagde 'offer'. Het familiebedrijf, de bron van inkomsten, de opvolging (gewoonlijk van vader op zonen) ..., het staat allemaal op de tocht. Expliciet staat vermeld dat Jakobus en Johannes zowel de boot als hun vader achterlaten om Jezus te volgen. Zo radicaal is de verkondiging van deze Messias en het door Hem nabij gebrachte koningschap van God.

Vers voor vers

Vs. 12 '... dat Johannes gevangengenomen was': De reden lezen we in Mat. 14:3-4. Herodes Antipas, vazalvorst van de Romeinen over de provincies Galilea en Perea (gebied ten oosten van de Jordaan), had Johannes de Doper opgepakt vanwege zijn minnares Herodias, die feitelijk zijn schoonzus was. De kritiek daarop van Johannes was haar (en ook hem?) niet welgevallig. Om misverstanden te voorkomen: deze Herodes Antipas was een zoon van de zogenoemde Herodes de Grote die we kennen uit de geboortegeschiedenis van Jezus. Hij had het vierde deel

van het rijk van zijn vader als regeringsgebied gekregen (daarom ook 'viervorst' genoemd).

- Vs. 15v 'in duisternis... in schaduw de van de dood': Deze twee termen komen vaker samen voor, bijv. Luc. 1:79. In de Lofzang van Zacharias gaat het dan om de missie van de wegbereider Johannes. Dit is nu de missie van Jezus geworden.
- Vs. 17 'want het Koninkrijk van de hemel is nabij'. Ook hier is van belang te beseffen dat de Jood Matteüs, anders dan bijv. Lucas, de Godsnaam vermijdt en daarvoor 'de hemel' invult. Dit betekent echter niet dat dit koninkrijk enkel een zaak van de hemel is, of een kwestie van 'later in de hemel komen'. Het gaat om recht en barmhartigheid, vergeving en vernieuwing op deze aarde, die daarmee weer tot Gods aarde wordt. Zo komt dit koninkrijk (of beter: 'koningschap') vanuit de hemel naar de aarde. Vgl. de bede in het Onze Vader: 'laat uw Koninkrijk komen; laat uw wil gedaan worden, op aarde zoals in de hemel' (6:10)
- Vs. 19a 'Hij zei tegen hen: Kom, volg Mij': De handelwijze van Jezus doet denken aan Elia die Elisa tot zijn leerling en opvolger riep (1 Kon. 19-21). Uit de klassieke wereld is er een opvallende parallel met de filosoof Socrates, die de jonge Xenofon met zijn stok de weg versperde, vroeg waar voedsel werd verkocht en waar mensen goed en eerbaar konden worden. Daarop riep Socrates de verwarde Xenofon toe: 'Volg mij dan en leer'. Vanaf die tijd was Xenofon een leerling van Socrates.
- Vs. 19a 'Kom, volg Mij'. Het meer letterlijke 'komt achter Mij' (NBG '51) bevat enkele elementen die in de NBV-vertaling verloren dreigen te gaan. Allereerst de plaats 'achter' Jezus. Geen 'degradatie', maar een geweldige bemoediging voor leerlingen toen en nu. Wij hoeven de kar van het Koninkrijk van onze Heer niet te trekken. Dat kunnen wij ook niet. Maar dat doet Hijzelf. Pas als we achter Hem blijven, kunnen we dienstbaar zijn in dit Koninkrijk. Dat is dan de opdracht en de belofte die Jezus ons aanreikt.
- Belangrijk is in dat verband ook het meervoud 'Komt' (weggelaten in NBV21). Wij zijn niet in ons eentje geroepen om Jezus te volgen en zelf een 'visser van mensen' te worden. Samen en met onderscheiden gaven, ten dienste van het geheel, mogen we de weg van het Koninkrijk volgen. We zijn aan elkaar geschonken. Laten we daarom bewaard mogen blijven voor de hoogmoed om dat zo wezenlijke aspect te vergeten.
- Vs. 19b 'Ik zal van jullie vissers van mensen maken'. Het beeld kan benauwen. Wie wil er nou mensen 'vangen'? Wie wil er in een net 'gevangen' worden? We overvragen dan echter het beeld, dat focust op de nieuwe taak van deze 'vissers' en de verwachte grote 'opbrengst' in de beweging van het koninkrijk van de hemel. Wie toch moeite houdt met de knellende netten, zou kunnen denken aan een reddingsnet waarmee drenkelingen vanuit een helikopter uit het water worden gehaald.
- Ook het beeld van 'vissers van mensen' kent parallellen in de antieke wereld, doorgaans met negatieve strekking (het achteraan jagen en 'in de val lokken' van mensen door filosofen). Een positief voorbeeld bevat het vroeg-Joodse apocriefe geschrift 'Jozef en Asenet', waarin de door farao aan Jozef uitgehuwde Egyptische prinses Asenet tegen haar man zegt: 'Door zijn wijsheid greep hij me als een vis aan een haak; en door zijn geest, als met levend aas, verstrikte hij mij'.
- Vs. 21 '... bezig met het herstellen van de netten'. Het eerste tweetal was de netten juist aan het uitwerpen. Als we mogen veronderstellen dat Jezus bij Jakobus en Johannes zelfde woorden gebruikte als in vers 19, is het mooi om de betekenis daarvan ook vanuit deze bezigheid van de toekomstige leerlingen te overdenken. 'Vissers van mensen', houden zich bezig met uitwerpen van netten, maar ook met onderzoeken en reparatie van de hen aangerekte 'tools'. Denk aan zelfreflectie onderlinge toerusting en (gezamenlijk) gebed.

Vraag

'Vissers van mensen' zijn, hoe gaat dat in de kerkelijke gemeente waar jij deel van uitmaakt? En hoe deel jij in die opdracht en belofte van Jezus?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 25: 4 en 6

Gezang 474

Lied 531

Volg Mij

Wees niet bang

Ik volg de Heer

Simon en Andreas

Goed nieuws

Jezus roept alle kleine kinderen

Vertel het aan de mensen

Lees je bijbel, bid elke dag

(=Gezang 47 LvdK)

Wonder boven wonder Elly en Rikkert Zuiderveld

Op Toonhoogte 556

Hemelhoog 305

Kom aan boord Chr. Kinderboekenweek

Hemelhoog 132

Hemelhoog 349

Hemelhoog 691

Hemelhoog 382

Auteur: PZ

Jezus roept vissers

Inleiding

Bart en Simon zijn in de tuin, achterin. Bij de grote boom en de struiken, waar het nog een beetje wild is. Daar hebben Bart en Simon een hut gemaakt. Tussen de struiken en de stam van de boom. Met wat oude takken hebben ze tussen de struiken een muurtje gemaakt. Je kunt ze vanuit het huis niet zien zitten. Dit is hun geheime plek. Bart en Simon hebben wat koekjes gekregen van mama en die hebben ze bewaard om in de hut op te eten. Ba-hart! Si-mon! Klinkt de stem van mama. Komen jullie binnen? Bart en Simon willen nog helemaal niet naar binnen. Ze blijven stil zitten en eten hun koekjes op. Waarom moeten ze nu al naar binnen? Het is nog helemaal niet laat.

In de Bijbel staat ook een verhaal over mannen die worden geroepen om alles achter te laten en mee te gaan op een lange reis. Wat gaan ze doen?...

Bijbelverhaal

De mannen zijn vissers. Simon en Petrus. Ze praten met elkaar. Over de verhalen die ze horen van een bijzondere man, een Rabbi, een leermeester van de boeken uit de tempel. Deze nieuwe Rabbi lijkt toch wel heel bijzonder. Heel anders dan de andere leermeesters. Hij is ook al heel bekend. Hij kan de boeken van God zó goed uitlegen... Niemand kan dat zo goed als Hij. Stel je voor dat ze deze man eens kunnen horen spreken? Zo, maar nu weer aan het werk! Ze gooien hun netten uit over het water.

Dan komt er een man aan. Ze herkennen Hem van de verhalen, dat is die Rabbi! Dat is Jezus! 'Kom', nodigt Jezus hen uit. 'jullie vissen graag? Ga met Mij mee en Ik maak jullie vissers van mensen!'

Helemaal begrijpen wat Jezus bedoelt doen Simon en Petrus niet. Maar gevraagd worden om mee te reizen? Zij? Door deze leermeester? Een paar vissers, die maar gewone mannen zijn? Ze denken er niet lang over na, ruimen hun spullen op en gaan mee. Wat kunnen ze nu een boel leren! Dit wordt héél bijzonder!

Verderop zitten nog twee vissers. Jakobus en Johannes. Nu liggen hun bootjes aan de kant en zijn de mannen bezig om hun netten weer schoon te maken en gescheurde netten weer heel te maken. Ze zijn druk bezig wanneer Jezus met Simon en Petrus bij hen komen staan. Hij roept hen ook. Kom! Ga met Mij mee! Volg mij! Jakobus en Johannes hadden de verhalen over Jezus óók gehoord en herkenden Hem. Ook zij luisteren en gaan mee, zomaar.... Niet voor die dag... maar voor een reis van jaren!

Jezus roept ons ook nu nog: 'Kom, volg Mij, vertrouw Mij maar 'Wat doe jij?

Auteur: JV

Jezus roept: speciale opdracht

Inleiding

'Hé! Kom je helpen? Ik heb hulp nodig!' roept iemand op straat.

Je schrikt. Hebben ze het nou tegen jou? Je kijkt onopvallend over je schouder. Reageert er al iemand anders? Of moet jij iets doen?

Soms reageren we niet als we geroepen worden, omdat we liever iets anders doen. Als iemand je vraagt of je wilt helpen met de boodschappen bijvoorbeeld, maar je net lekker een strip aan het lezen bent. Maar als iemand van de fiets gevallen is, ga je misschien wel helpen.

Wanneer heeft voor het laatst iemand jou om hulp geroepen? Wanneer help je wel en wanneer niet?

Vandaag lezen we hoe Jezus vier van zijn leerlingen roept. Luister maar mee en probeer je tijdens het verhaal af te vragen: zou jij met Jezus zijn meegegaan?

Bijbelverhaal

Het meer van Galilea zit vol, maar dan ook echt bomvol met vis.

Tsja, Galilea... Veel Joden in de tijd van Jezus keken er een beetje op neer. Veel mensen die er wonen geloven niet in God, maar in afgoden. Er wonen wel Joden, maar die horen er toch niet echt bij, omdat ze in dat vreemde Galilea wonen. Toch gaan er heel belangrijke dingen in Galilea gebeuren: Jezus is hier begonnen om mensen over God te vertellen!

Twee vissers in een bootje op het meer, twee broers, weten hier niks van. Ze gooien hun visnet met een plons het water in. Voor hen is Jezus een vreemdeling, die net in het stadje is komen wonen. Ze verwachten niet dat Jezus hun leven vandaag nog op zijn kop zal zetten.

De twee broers gaan op de roeibanken zitten. Ze hebben hun net uitgeworpen, nu volgt een even belangrijk onderdeel van vissen: geduldig wachten. De broer Andreas graaft in zijn geheugen, op zoek naar een gespreksonderwerp. 'Zeg, weet je nog die... Jezus die bij ons in de buurt is komen wonen? Heb jij nog wat van Hem gezien?' Petrus schudt zijn hoofd. 'Nee, dat valt wel mee. Tenminste, ik heb niet met Hem gepraat ofzo. Maar ik heb Hem wel gehoord toen Hij in de tempel aan het spreken was.' Andreas leunt naar voren. 'En?' Andreas heeft van anderen al iets gehoord, maar hij is benieuwd wat Petrus ervan vindt.

'Nou, Hij had een grote menigte om zich heen verzameld. Zo heb ik nog nooit iemand horen preken! Hij vertelde over God en over alle mooie dingen die Hij voor ons gedaan heeft, maar Hij hield ons ook flink de spiegel voor. Wij doen niet alles goed als mensen en moeten iets meer ons best doen om anderen te helpen als ze dat nodig hebben.'

Andreas lacht als hij het enthousiasme van zijn broer hoort. Wie had gedacht dat een nieuwe buurtgenoot zo interessant kon zijn? Misschien moet hij ook weer eens langs de tempel gaan, om te kijken of die Jezus weer een verhaal zal vertellen.

Dan beweegt het net heen en weer en Petrus en Andreas buigen allebei over de rand van de boot heen en turen in het water. Ja hoor. Beet! Een flinke vis spartelt in het net. 'Zullen we hem maar binnenhalen?' vroeg Petrus.

Maar Andreas hoort hem niet. Hij kijkt naar een persoon die langs de rand van het meer loopt. 'Is dat niet die Jezus?'

Petrus kijkt ook. 'Ja, dat klopt. Hij lijkt naar ons toe te lopen.'

Wanneer Jezus dichtbij genoeg is, horen ze Hem roepen. 'Kom, volg Mij! Laat je vissersboot achter. Ik zal jullie vissers van mensen maken!'

Andreas en Petrus weten meteen dat dit heel bijzonder is. Ze aarzelen geen moment en laten hun vissersboot achter. En hun woonplaats en hun familie, om met Jezus mee te reizen en zijn leerlingen te worden.

Het net zinkt vergeten naar de bodem van het meer. De vis bevrijdt zich en kijkt dan nieuwsgierig naar het net. Waarom gingen die mensen nou weg?

Slot

Poeh, dat is nogal wat. Snap jij het, dat Andreas en Petrus Jezus gelijk vertrouwden en met Hem meegingen? Andreas en Petrus laten heel veel achter: hun werk als visser, hun huis, hun vrienden en familie.

Ja zeggen, als je geroepen wordt kan best lastig zijn. Wat zou jij lastig vinden om achter te laten als je geroepen zou worden door Jezus? En wat zou je wel achter durven te laten?

Auteur: RvR

Jouw leven op z'n kop?

Inleiding

'Hoe is het?'

Dat vraag je als je iemand tegenkomt, die je een poosje niet hebt gezien.

Meestal is het antwoord 'Goed hoor.'

Je praat wat met elkaar, vertelt wat je hebt meegemaakt en spreekt wat af.

Dan moet je naar huis, je bent laat uit school en moet nog veel aan je huiswerk doen.

Vanavond voetbaltraining, dus even ertegenaan.

Zo gaat dat, je hebt een zekere regelmaat in je leven.

Je weet waar je aan toe bent en wat er van je wordt verwacht. Af en toe wordt dat onderbroken door onverwachte gebeurtenissen.

Een feestje, vakantie, schoolreis, noem maar op.

Allemaal leuk, maar het zet niet je hele leven op z'n kop.

Bijbelverhaal

Jezus is begonnen aan zijn opdracht: de mensen vertellen over Gods Koninkrijk.

Daar is heel wat aan vooraf gegaan...

Er is niet veel bekend over de jeugd van Jezus. Maar we kunnen wel aannemen dat Hij zich heeft voorbereid op zijn taak.

Hij heeft alles bestudeerd wat er geschreven staat in de boeken van Mozes.

Mozes heeft alles opgeschreven over het volk Israël. Ook alle wetten die God heeft gegeven om een goed leven te leiden. Maar Jezus weet nog veel meer over God. Hij is Gods Zoon en is uit de hemel naar ons toe gekomen om ook dat te vertellen aan ons.

Nu is Jezus zover

Hij is gedoopt door Johannes, die de mensen heeft voorbereid op wat Jezus komt vertellen.

In de woestijn heeft Hij niet gedaan wat Satan Hem vroeg en beloofde, als Hij naar hem zou luisteren. 'Ik dien alleen God', heeft Jezus tegen hem gezegd en stuurde Satan weg!

Jezus verhuist van Nazaret, zijn geboorteplaats, naar Kafarnaüm.

Aan het Meer van Galilea begint Hij aan zijn missie.

'Kom tot inkeer' begint Hij te roepen, 'Want het Koninkrijk van de hemel is nabij'.

Zijn er al mensen, die Hem horen? Hij loopt langs het meer, daar zijn vissers aan het werk.

Ze kijken naar Hem, wat zegt die man? Het Koninkrijk van de hemel is nabij?

Is dat weer zo'n rabbi, zo'n man die komt vertellen hoe het moet? Daar lopen er wel meer van rond. Vaak sluiten mensen zich bij hen aan en lopen een poosje mee. Dan is het weer voorbij.

Twee vissers, de broers Simon en Andreus, gaan door met hun werk. Ze werpen de netten in zee en zijn klaar om het meer op te varen. Zij hopen dat ze een grote

vangst zullen hebben. Alles om hun gezin te kunnen onderhouden.

Dan horen zij opeens: 'Kom, volg Mij, Ik zal jullie vissers van mensen maken.'

Het is heel bijzonder: Simon en Andreas weten meteen dat ze dit moeten doen. Wat die Man tegen hen zegt, raakt hun hart. Ze vertrouwen Hem, leggen de boot vast, halen de netten binnen en...zij gaan mee. Geroepen door Jezus om Hem te volgen!

Met z'n drieën lopen zij verder.

Daar zit Zebedeüs met zijn zoons Jakobus en Johannes in de boot de netten te repareren.

Simon en Andreas kennen hen wel, zij hebben ook een vissersbedrijf.

Jezus stopt bij de boot en roept naar de jongens om Hem ook te volgen.

Jakobus en Johannes kijken naar hun vader...kan dat zomaar? Kunnen zij hun vader al het werk alleen laten doen?

Maar Zebedeüs knikt hen toe en zegt: 'Ga maar met Hem mee. Het is goed, jongens'.

Terwijl ze naar Jezus toe lopen, steken ze nog even hun hand op naar hun vader.

Daar gaan ze dan, met Simon en Andreas samen achter Jezus aan, een onbekende toekomst tegemoet. Wat gaat er gebeuren? Waarom zijn zij geroepen om mee te gaan? Hoe moet dan met hun gezin? Wie zorgt er voor hen...? Hun leven staat helemaal op z'n kop....

Maar toch is er het vertrouwen dat zij mee moeten gaan met Jezus.

Onderweg door Galilea mogen zij al veel zien van Jezus' missie. Hij preekt in de synagogen, waar Hij vertelt over het Koninkrijk en geneest veel zieke mensen. Jezus roept nog acht leerlingen om Hem te volgen.

Er zijn nu twaalf discipelen, die Hij bij zich wil hebben om hun te leren wat zij moeten weten om 'vissers van mensen' te worden.

Niet alleen deze twaalf volgen Hem: steeds meer mensen sluiten zich aan bij de groep.

Zo verspreidt de goede boodschap zich al gauw in de wijdere omgeving.

Afsluiting

Als je klein bent en christelijk wordt opgevoed, is het bijna vanzelfsprekend dat je gelooft wat je wordt verteld. Als je groter wordt ga je nadenken en heb je vragen. Je wil zelf onderzoeken hoe het allemaal zit met God, met Jezus.

Dat is goed, je mag het zelf ontdekken. Er zijn clubs van de kerk, waar je welkom bent.

Naast je verdiepen in het geloof, zijn daar ook andere dingen die je met leeftijdsgenoten kan doen. Er is vaak veel gezelligheid met elkaar en je bent op weg...

En op een keer hoor je misschien ook Jezus wel jouw naam roepen.

Nog even een liedje: Onderweg

melodie: Mijn Vader, dank U wel

Het leven is een weg die iedereen moet gaan
Je gaat op reis en vroeg of laat dan kom je aan
Het reisdoel wordt bepaald door keuzes die je maakt
Zo ben je onderweg

Het eerste stukje reis je 'onder leiding' mee
Je moet een handje geven, veilig met z'n twee
Dan leer je haast vanzelf waar je op letten moet
Zo ben je onderweg

Dan komt de tijd dat je alleen op reis mag gaan
Je kiest een doel en je gaat bij de halte staan
Wanneer de bus gekomen is dan stap je in
Zo ga je zelf op weg

Je hoopt natuurlijk dat de reis voorspoedig gaat
En dat je altijd bij de goede halte staat
Maar gaat het mis en ben je dan opeens verdwaald
Toch blijf je onderweg

Je kunt de weg ook vragen als het moeilijk wordt
Je pakt je telefoon en je belt Jezus op
Hij wil je altijd helpen als je staat met pech
Samen onderweg...

Auteur: RvBvdB